

[Socialministeren]

Kommunerne har andre muligheder: til pensionister, der ikke kan klare sig selv i en almindelig bolig, er der de beskyttede boliger, og i øvrigt har kommunerne en væsentlig indflydelse på det almennyttige byggeri, der opføres, og den enkelte kommune kan her sørge for, at der indrettes et passende antal boliger dels for pensionister i almindelighed, dels for handicappede i det nybyggeri, der planlægges.

Jeg må således konkludere, at kommunerne allerede efter den i dag gældende lovgivning har gode muligheder for at tilvejebringe det udbud af boliger, der er fornødent efter det lokale behov.

Til forslaget punkt 3 vil jeg først sige, at den lejer, der er pensionist, har samme bytteret som den lejer, der ikke er pensionist; lejeloven gør ingen forskel på lejere. I bytteretten efter lejeloven indgår dog den selvfølgelig begrænsning, at man ikke kan bytte sig ind i en lejlighed, som man ikke kan leje i øvrigt. Det betyder f. eks., at den, der vil bytte sig ind i en pensionistbolig, selv skal være pensionist. Hvad angår betaling af indskud, er det efter lov om boligbyggeri således, at husstande med lave indkomster har ret til indskudslån i nyere almennyttigt byggeri. Dette indskudslån er rente- og afdragsfrit i 5 år, og hvor der er tale om pensionister, har kommunalbestyrelsen mulighed for at forlænge perioden. Jeg må således finde, at den pågældende lovgivning giver gode støttemuligheder for den pensionist, der skal flytte.

Jeg skal herefter kommentere de radikales forslag om ret til indtægtsbestemt folkepension fra det 62. år til det 67. år. Forslaget er begrundet dels i ønsket om at skaffe arbejdspladser til personer under 62 år og dels i ønsket om at give mulighed for gradvis at trække sig tilbage fra arbejdsmarkedet. Regeringen ønsker også flere i arbejde, men vi ønsker ikke pensionsalderen sat ned til 62 år som led i en beskæftigelsesforanstaltning. Vi ønsker således ikke pensionsalderen brugt som et konjunkturpolitisk redskab. Nu er regeringen heller ikke så pessimistisk som de radikale med hensyn til arbejdsløsheden. Af bemærkningerne til forslaget fremgår, at det høje ledighedsniveau antages at blive et mangeårigt problem. Jeg har mærket mig, at i hvert fald venstre heller ikke deler den opfattelse.

For tiden foregår der et udvalgsarbejde om indførelse af efterløn, som i givet fald må forventes at omfatte en stor del af den gruppe, som forslaget til folketingsbeslutning tager sigte på. Det er hensigten, at dette udvalgsarbejde skal afsluttes inden 1. marts, således at der derefter kan fremsættes lovforslag om efterløn.

Venstre har også fundet et gammelt forslag frem ved denne lejlighed. Med forslaget ønsker venstre at skabe ligestilling blandt pensionisterne. Ja, det gør vist alle partier. Nu er der blot den hage ved det, at vi ikke alle er enige om, hvad der forstås ved ligestilling. Da vi den 19. april 1977 her i tinget behandlede bl. a. venstres forslag, fik vi oplyst, at venstre mener, at folkepensionen skal være et eksistensminimum. Hvad folk ønsker herudover, må de selv skaffe sig. Socialdemokratiet er uenig heri. Vi ønsker sociale pensioner over eksistensminimum.

Ser vi nu på de enkelte dele af venstres forslag, kan jeg sige, at problemet om pensionstillægget jo er løst ved regeringens forslag. Ja, vi tager skridtet fuldt ud nu og indregner pensionstillægget i grundbeløbet også for personer under 67 år, modsat venstre, som kun foreslår dette for personer over 67 år. Venstre må kunne gå ind for regeringens forslag, da partiet efterlyser forenklinger.

Venstre foreslår ens pension til gifte og enlige. Det gør regeringen også, og også her er vi enige. Venstre ønsker at bevare befolkningens motiv til at spare op. Det gør regeringen også. Også dette er tilgodeset i vores forslag. Endelig ønsker venstre, at ældre kan fortsætte som erhvervsaktive på deltid. Heller ikke på dette punkt strider regeringens forslag mod venstres ønsker. Vi har netop foreslået, at der for de over 67-årige skal gælde et fradragsfrit beløb, der er af en sådan størrelse, at pensionen ikke nedsættes ved mindre arbejdsindtægter.

Efter punkt 2 i venstres forslag skal der til fremtidige tjenestemandsansættelser knyttes ordninger med indbetaling af lønandele til pensionskasser. Hermed har man formentlig haft de pensionsordninger i tankerne, som er etableret for forskellige grupper af overenskomstansatte i det offentlige, og hvortil den ansatte indbetaler f. eks. 4 eller 5 pct. af lønnen, mens staten yder et pensionsbidragstilskud på 8 eller 10 pct. af lønnen. Det ligger vel også i forslaget, at de såkaldte nye tjene-